

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 31.8.2012
COM(2012) 475 final

2012/0233 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

de modificare a Deciziilor 2009/791/CE și 2009/1013/UE de autorizare a Germaniei și, respectiv, a Austriei în vederea aplicării în continuare a unei măsuri de derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Motivele și obiectivele propunerii

În conformitate cu articolul 395 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să aplice măsuri speciale de derogare de la directivă, pentru a simplifica procedura de colectare a taxei sau pentru a preveni anumite forme de evaziune sau de fraudă fiscală.

Prin scrisorile înregistrate la Comisie în data de 5 ianuarie 2012 și 16 aprilie 2012, Republica Federală Germania și Republica Austria au solicitat permisiunea de a continua aplicarea unei măsuri de derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE, cu scopul de a exclude de la dreptul de deducere taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor utilizate în proporție de peste 90% în scopuri private.

În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE, Comisia a informat celelalte state membre, prin scrisoarea din 4 aprilie 2012, cu privire la solicitarea înaintată de Republica Federală Germania și, prin scrisoarea din data de 20 aprilie 2012, cu privire la solicitarea înaintată de Republica Austria. Comisia a înștiințat Republica Federală Germania prin scrisoarea din data de 11 aprilie 2012 și Republica Austria prin scrisoarea din data de 23 aprilie 2012 în legătură cu faptul că deține toate informațiile necesare pentru a analiza solicitările formulate.

Context general

Articolul 168 din Directiva 2006/112/CE prevede că o persoană impozabilă are dreptul de a deduce TVA percepută pentru achizițiile efectuate în scopul tranzacțiilor sale impozabile. Articolul 168a alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE prevede că TVA corespunzătoare cheltuielilor pentru bunuri imobile care fac parte din activele întreprinderii deținute de o persoană impozabilă și utilizate atât în scopuri profesionale, cât și în scopuri private sunt deductibile doar în limita utilizării bunurilor respective în scopul activității economice a persoanei impozabile respective. În temeiul articolului 168a alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE, statele membre pot să aplice această regulă și în ceea ce privește cheltuielile aferente altor bunuri care fac parte din activele întreprinderii, pe care le vor preciza. Măsura urmărită de Republica Federală Germania și de Republica Austria se abate însă de la aceste principii, deoarece exclude în totalitate de la dreptul de deducere taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor utilizate de către o persoană impozabilă în proporție de peste 90% în scopuri private sau care nu au legătură cu activitățile comerciale.

Măsura de derogare solicitată de Republica Federală Germania a fost inițial acordată prin Decizia Consiliului 2000/186/CE din 28 februarie 2000¹ pentru o perioadă care s-a încheiat la 31 decembrie 2002, după care a fost acordată din nou prin Decizia Consiliului 2003/354/CE din 13 mai 2003² până la 30 iunie 2004, prin Decizia Consiliului 2004/817/CE din 19

¹ JO L 59, 4.3.2000, p. 12.

² JO L 123, 17.5.2003, p. 47.

noiembrie 2004³ până la 31 decembrie 2009 și prin Decizia Consiliului 2009/791/CE din 20 octombrie 2009⁴ până la 31 decembrie 2012.

Măsura de derogare a Republicii Austria a fost inițial acordată prin Decizia Consiliului 2004/866/CE din 13 decembrie 2004⁵ pentru o perioadă care s-a încheiat la 31 decembrie 2009, după care a fost din nou acordată prin Decizia Consiliului 2009/1013/UE din 22 decembrie 2009⁶ până la 31 decembrie 2012.

În solicitările lor actuale, Republica Federală Germania și Republica Austria au informat Comisia că au aplicat această măsură specială până în prezent, iar experiența a arătat că ea este foarte utilă în ceea ce privește simplificarea colectării TVA și prevenirea evaziunii și fraudei fiscale.

În general, derogările se acordă pe o perioadă limitată, pentru a se putea evalua dacă măsura specială respectivă este sau nu adecvată și eficace. În acest sens, pe baza informațiilor furnizate de Republica Federală Germania și de Republica Austria, Comisia înțelege că repartizarea de 90%/10% între utilizarea în scopuri profesionale și utilizarea în scopuri private reprezintă în continuare o bază solidă pentru determinarea operațiunilor în cazul cărora utilizarea în scopuri profesionale poate fi considerată neglijabilă. În consecință, măsura specială despre care este vorba simplifică atât sarcina administrațiilor fiscale, cât și sarcina întreprinderilor, deoarece nu este necesară monitorizarea utilizării ulterioare a bunurilor și serviciilor cărora li se aplica excluderea de la deducere la momentul achiziției, în special în ceea ce privește posibila impozitare a utilizării private în temeiul articolelor 16 și 26 din Directiva 2006/112/CE sau ajustările deducerilor, conform articolelor 184 – 192 din directiva menționată. Valoarea taxei datorate în stadiul consumului final este afectată doar într-o măsură neglijabilă. Prin urmare, este oportună prelungirea măsurii de derogare.

Cu toate acestea, durata oricărei prelungiri ar trebui să fie limitată, pentru a se putea evalua dacă condițiile pe care se bazează derogările sunt valabile în continuare. Prin urmare, se propune să se prelungească derogările până la sfârșitul anului 2015 și să se solicite Republicii Federale Germania și Republicii Austria să prezinte, împreună cu cererea de prelungire, până cel târziu la data de 1 aprilie 2015, un raport care să includă și o evaluare a procentajului repartizării aplicate între utilizarea în scopuri comerciale și utilizarea în scopuri private pe care se bazează excluderea de la deducere în cazul în care se are în vedere o nouă prelungire după 2015. Decizia expiră, în orice caz, dacă statele membre vor aplica sau ar putea aplica norme ale Uniunii stabilind restricții ale dreptului de deducere, adoptate de Consiliu după intrarea în vigoare a prezentei decizii.

Dispoziții în vigoare în domeniul propunerii

Potrivit articolului 176 din Directiva 2006/112/CE, Consiliul stabilește cheltuielile care nu dau drept de deducere a TVA. Până la adoptarea unor dispoziții în acest sens, statele membre sunt autorizate să mențină excluderile care erau în vigoare la 1 ianuarie 1979. În consecință, există un număr de dispoziții de tip „statu-quo” care restrâng dreptul la deducere.

³ JO L 357, 2.12.2004, p. 33.

⁴ JO L 283, 30.10.2009, p. 55.

⁵ JO L 371, 18.12.2004, p. 47.

⁶ JO L 348, 29.12.2009, p. 21.

În 2004, Comisia a prezentat o propunere⁷ care conține dispoziții referitoare la categoriile de cheltuieli susceptibile de a fi supuse unei restricții privind dreptul de deducere, dar Consiliul nu a reușit încă să ajungă la un acord cu privire la propunerea respectivă.

Coerența cu alte politici și obiective ale Uniunii

Nu este cazul.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

Consultarea părților interesate

Nu este cazul.

Obținerea și utilizarea expertizei

Nu a fost necesară consultarea experților externi.

Evaluarea impactului

Propunerea are ca obiectiv simplificarea procedurii de impozitare, având, în consecință, un impact potențial pozitiv atât pentru întreprinderi, cât și pentru administrații. Această soluție a fost identificată de Republica Federală Germania și de Republica Austria ca fiind o măsură adecvată și este comparabilă cu alte derogări din trecut sau din prezent.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Rezumatul acțiunii propuse

Scopul propunerii este să permită Republicii Federale Germania și Republicii Austria să aplice în continuare o măsură de derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE, astfel încât să excludă de la dreptul de deducere taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor utilizate de o persoană impozabilă în scopuri private în proporție mai mare de 90%.

Cu prilejul unei eventuale solicitări de prelungire, Republica Federală Germania și Republica Austria urmează să evalueze procentajul repartizării și necesitatea măsurii de derogare și să redacteze rapoarte cuprinzând concluziile acestei evaluări. Decizia va expira fie la data precizată în decizie, fie la data de la care normele Uniunii adoptate de Consiliu cu privire la limitarea dreptului de deducere trebuie sau pot să fie aplicate de către statele membre, în funcție de care dintre aceste două date intervine mai repede în timp.

Temeiul juridic

Articolul 395 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată.

⁷

COM(2004) 728 final
http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/en/com/2004/com2004_0728en01.pdf

Principiul subsidiarității

Propunerea intră în sfera competenței exclusive a Uniunii. În consecință, principiul subsidiarității nu se aplică.

Principiul proporționalității

Propunerea respectă principiul proporționalității din următoarele motive:

Prezenta decizie vizează o autorizație acordată unui stat membru la solicitarea acestuia și nu constituie nicio obligație.

Având în vedere sfera de aplicare limitată a derogării, măsura specială este proporțională cu obiectivul urmărit.

Alegerea instrumentelor

Instrumente propuse: decizie a Consiliului.

Alte instrumente nu ar fi adecvate din următoarele motive:

În temeiul articolului 395 din Directiva 2006/112/CE, o derogare de la normele comune în materie de TVA este posibilă numai cu autorizarea Consiliului, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei. O decizie a Consiliului reprezintă singurul instrument adecvat, dat fiind că aceasta poate fi adresată unui singur stat membru.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu va avea efecte adverse asupra resurselor proprii ale Uniunii provenind din TVA.

5. ELEMENTE OPȚIONALE

Propunerea include o clauză de reexaminare și o clauză de încetare de drept a efectelor juridice.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

de modificare a Deciziilor 2009/791/CE și 2009/1013/UE de autorizare a Germaniei și, respectiv, a Austriei în vederea aplicării în continuare a unei măsuri de derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată⁸, în special articolul 395 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Prin scrisoarea înregistrată la Comisie la data de 5 ianuarie 2012, Germania a solicitat permisiunea de a continua să aplice o măsură specială care a fost anterior acordată prin Decizia Consiliului 2009/791/CE⁹, de derogare de la dispozițiile Directivei 2006/112/CE referitoare la dreptul de deducere.
- (2) Prin scrisoarea înregistrată la Comisie la data de 16 aprilie 2012, Austria a solicitat permisiunea de a continua să aplice o măsură specială care a fost anterior acordată prin Decizia Consiliului 2009/1013/CE¹⁰, de derogare de la dispozițiile Directivei 2006/112/CE referitoare la dreptul de deducere.
- (3) În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE, Comisia a informat celelalte state membre, prin scrisoarea din 4 aprilie 2012, cu privire la solicitarea depusă de Germania. Prin scrisoarea din 11 aprilie 2012, Comisia a comunicat Germaniei faptul că deține toate informațiile necesare pentru a analiza cererea.
- (4) În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE, Comisia a informat celelalte state membre, prin scrisoarea din 20 aprilie 2012, cu privire la solicitarea depusă de Austria. Prin scrisoarea din 23 aprilie 2012, Comisia a înștiințat Austria că deține toate informațiile necesare pentru a analiza cererea.

⁸ JO 347, 11.12.2006, p. 1.

⁹ JO L 283, 30.10.2009, p. 55.

¹⁰ JO L 348, 29.12.2009, p. 21.

- (5) Obiectivul măsurii de derogare urmărite de ambele state membre este acela de a exclude complet de la dreptul de deducere taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor utilizate de o persoană impozabilă în proporție mai mare de 90% în scopuri private sau în interesul angajaților săi sau pentru scopuri necomerciale, în general.
- (6) Măsura specială reprezintă o derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE care reglementează dreptul persoanelor impozabile de a deduce TVA percepută pentru bunurile și serviciile care le sunt furnizate sau prestate în scopul operațiunilor supuse impozitării. Obiectivul măsurii speciale este acela de a simplifica procedura de percepere și colectare a TVA. Valoarea taxei datorate în stadiul consumului final este afectată doar într-o măsură neglijabilă.
- (7) Conform informațiilor furnizate de Germania și Austria, situația juridică și de fapt care a justificat aplicarea în prezent a măsurii speciale despre care este vorba nu s-a schimbat și există în continuare. Prin urmare, Germania și Austria ar trebui să aibă permisiunea de a aplica în continuare această măsură specială pentru o perioadă suplimentară, dar limitată în timp până cel târziu la 31 decembrie 2015, astfel încât să fie posibilă reexaminarea necesității și eficacității măsurii de derogare și a procentajului repartizării între utilizarea în scopuri comerciale și utilizarea în scopuri necomerciale pe care se bazează aceasta.
- (8) În cazul în care Germania sau Austria consideră că este necesară o prelungire suplimentară după 2015, Comisiei trebuie să-i parvină un raport cu privire la aplicarea măsurii, cuprinzând și o reexaminare a procentajului repartizării aplicat, raport însoțit de cererea de prelungire, cel târziu la 31 martie 2015, astfel încât Comisia să aibă suficient timp la dispoziție pentru a examina cererea, iar Consiliul să adopte o eventuală propunere înaintată de aceasta.
- (9) În data de 29 octombrie 2004, Comisia a adoptat o propunere¹¹ de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 77/388/CEE (în prezent Directiva 2006/112/CE), care include armonizarea categoriilor de cheltuieli pentru care statele membre sunt autorizate să limiteze dreptul de deducere. Măsura de derogare prevăzută de prezenta decizie expiră la data de la care statele membre aplică sau pot să aplice normele prevăzute într-o astfel de directivă de modificare adoptată de Consiliu după data de la care prezenta decizie produce efecte, în cazul în care data respectivă este anterioară datei de expirare prevăzute de prezenta decizie.
- (10) Derogările nu vor avea decât un efect neglijabil asupra valorii globale a taxei colectate în etapa de consum final și nu vor afecta negativ resursele proprii ale Uniunii provenite din taxa pe valoarea adăugată,
- (11) Prin urmare, Decizia 2009/791/CE și Decizia 2009/1013/UE trebuie modificate în consecință,

¹¹ COM(2004) 728 final
http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/en/com/2004/com2004_0728en01.pdf

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Articolele 1 și 2 din Decizia 2009/791/CE se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 1

Prin derogare de la articolul 168 și de la articolul 168a din Directiva 2006/112/CE, Germania este autorizată să excludă TVA aplicată bunurilor și serviciilor de la dreptul de deducere a TVA în cazul în care bunurile și serviciile în cauză sunt utilizate, în proporție mai mare de 90 %, în scop privat de către o persoană impozabilă sau de către angajații acesteia sau, mai general, în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică.

Articolul 2

1. Prezenta decizie expiră la data de la care statele membre aplică sau pot aplica normele Uniunii care reglementează restricțiile privind dreptul de deducere al unei persoane impozabile adoptate de Consiliu după data de la care prezenta decizie produce efecte, sau la 31 decembrie 2015, în cazul în care această dată este anterioară celeilalte.
2. Orice solicitare de prelungire a măsurii speciale prevăzute de prezenta decizie se transmite Comisiei până cel târziu la 31 martie 2015.

O astfel de solicitare trebuie însoțită de un raport care să includă o examinare a procentajului repartizării care se aplică dreptului de deducere a TVA în baza prezentei decizii.”

Articolul 2

Articolele 1 și 2 din Decizia 2009/1013/UE se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 1

Prin derogare de la articolul 168 și de la articolul 168a din Directiva 2006/112/CE, Austria este autorizată să excludă TVA aplicată bunurilor și serviciilor de la dreptul de deducere în cazul în care bunurile și serviciile în cauză sunt utilizate, în proporție mai mare de 90 %, în scop privat de către o persoană impozabilă sau de către angajații acesteia sau, mai general, în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică.

Articolul 2

1. Prezenta decizie expiră la data de la care statele membre aplică sau pot aplica normele Uniunii care reglementează restricțiile privind dreptul de deducere al unei persoane impozabile adoptate de Consiliu după data de la care prezenta decizie produce efecte, sau la 31 decembrie 2015, în cazul în care această dată este anterioară celeilalte.
2. Orice solicitare de prelungire a măsurii speciale prevăzute de prezenta decizie se transmite Comisiei până cel târziu la 31 martie 2015.

O astfel de solicitare trebuie însoțită de un raport care să includă o examinare a procentajului repartizării care se aplică dreptului de deducere a TVA în baza prezentei decizii.”

Articolul 3

Prezenta decizie se aplică de la 1 ianuarie 2013.

Articolul 4

Prezenta Decizie se adresează Republicii Federale Germania și Republicii Austria.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*